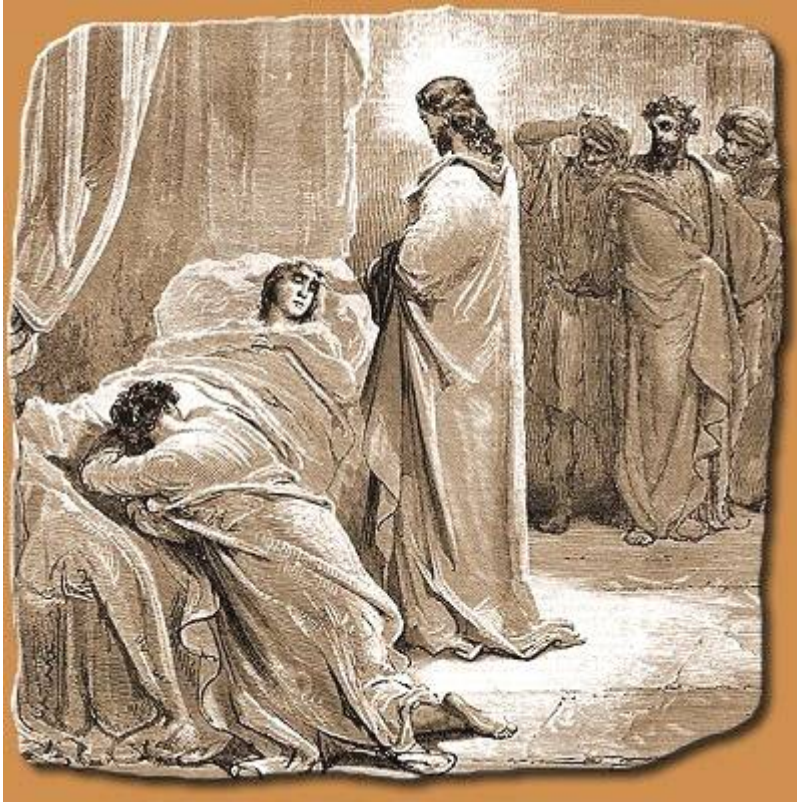

Η αντιμετώπιση των ασθενειών .(Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου)

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Όλα δίνονται από το Θεό. Και όλα δίνονται για τη σωτηρία μας. Μ' αυτή τη σκέψη να δεχθείς κι εσύ την ασθένειά σου, ευχαριστώντας το Θεό, που φροντίζει για τη σωτηρία σου. Τώρα, το πως συντελεί στη σωτηρία μας οτιδήποτε παραχωρεί ο Κύριος, μόνο Εκείνος το γνωρίζει. Εμείς συνήθως δεν μπορούμε να το αντιληφθούμε. Στέλνει λ.χ. μια συμφορά άλλοτε για να μας παιδαγωγήσει, άλλοτε για να μας αφυπνίσει πνευματικά, άλλοτε για να μας γλυτώσει από ένα μεγαλύτερο κακό, άλλοτε για να μας αυξήσει τον ουράνιο μισθό, άλλοτε για να μας απαλλάξει από κά-ποιο πάθος κ.ο.κ. Εσύ, λοιπόν, ν' αναλογίζεσαι τις αμαρτίες σου και να λες: «Δόξα σ' Εσένα, Κύριε, που με τιμωρείς δίκαια!». Να συλλογίζεσαι ότι πρωτύτερα είχες ξεχάσει το Θεό και να λές: «Δόξα σ' Εσένα, Κύριε, που μου έδωσες αφορμή και γνώση για να Σε θυμάμαι συχνά!». Να σκέφτεσαι οτι, αν ήσουν υγιής, πιθανότατα δεν θα έκανες το καλό, και να λές: «Δόξα σ' Εσένα, Κύριε, που μ' εμπόδισες από την αμαρτία!». Αν αντιμετωπίζεις μ' αυτόν τον τρόπο και μ' αυτές τις σκέψεις την ασθένεια σου, το φορτίο σου θα γίνει πολύ ελαφρό.

Από το άλλο μέρος, μολονότι οι ασθένειες παρα-χωρούνται από το Θεό, η

φροντίδα για τη θεραπεία δεν είναι αμαρτία. Γιατί τόσο η ιατρική επιστήμη όσο και τα φάρμακα είναι δώρα κι αυτά του Θεού στο ανθρώπινο γένος. Καταφεύγοντας, λοιπόν, στους για-τρούς, πάλι στο Θεό καταφεύγουμε.

Μέσ' από την αρρώστια ας μαθαίνουμε και ας απο-κτούμε την ταπείνωση, την υπομονή, τη γενναιοψυχία, το αίσθημα της ευγνωμοσύνης προς το Θεό. Αν-θρώπινη, βέβαια, είναι η ανυπομονησία, η λιποψυχία. Μόλις, όμως, εμφανιστεί, πρέπει να τη διώχνουμε. Όλες οι δύσκολες καταστάσεις έχουν ένα βάρος, αυτό που πρέπει να σηκώσουμε, αυτό που πρέπει να υπο-μείνουμε. Χωρίς βάρος, δεν μπορούμε να μιλάμε για υπομονή. Πάντως, η επιθυμία απαλλαγής από το βά-ρος δεν είναι έφάμαρτη. Είναι φυσική ανάγκη της ψυχής. Αμαρτία διαπράττουμε, όταν, από τη φυσική αυτή ανάγκη, οδηγούμαστε στην αδημονία και το γογγυσμό. Αν νιώσεις μέσα σου κάτι τέτοιο, απομάκρυνε το αμέσως, ευχαριστώντας το Θεό.

Αν αρρωστήσατε από υπαιτιότητα σας, μετανοήστε ενώπιον του Θεού και ζητήστε Του συγχώρηση, επειδή δεν φυλάξατε το δώρο της υγείας, το δώρο που Εκείνος σας πρόσφερε. Αν πάλι η αρρώστια σας παραχωρήθηκε από τον Κύριο -γιατί τυχαία τίποτα δεν γίνεται-, ευχαριστήστε Τον εγκάρδια. Και η αρρώ-στια, βλέπετε, είναι θείο δώρο, γιατί ταπεινώνει, μα-λακώνει την ψυχή και απαλλάσσει από τις πολλές μέ-ριμνες.

Πώς να προσευχόμαστε, όταν είμαστε άρρωστοι;

Δεν αμαρτάνουμε, όταν ζητάμε από το Θεό να μας θεραπεύσει. Κάθε φορά πού το ζητάμε, όμως, ας προ-σθέτουμε και τη φράση: «άν είναι θέλημα Σου, Κύ-ριε!». Όταν υποτασσόμαστε ολοκληρωτικά στο θείο θέλημα και δεχόμαστε το καθετί ως θεία ευεργεσία, τότε και ή ψυχή μας παραμένει ειρηνική και ό Θεός γί-νεται πιο ελεητικός απέναντι μας. Έτσι μας χαρίζει είτε την υγεία είτε, τουλάχιστον, παρηγοριά και πα-ράκληση μέσα στον πόνο.

(Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, «Χειραγωγία στην πνευματική ζωή», Ι. Μ. Παρακλήτου, Έκδ. ε΄.)

πηγή: [Θησαυρός Γνώσεων και Ευσεβείας](#)